

Marek Gumkowski

"Nurt klasycystyczny w literaturach zachodnio- i południowoślowiańskich epoki modernizmu", Maria Bobrownicka [w:] "Z polskich studiów slawistycznych. Seria 4", Warszawa 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/46, 202

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) BOBROWNICKA Maria: Nurt klasycystyczny w literaturach zachodnio- i południowosłowiańskich epoki modernizmu. W: Z polskich studiów slawistycznych. Seria 4. Prace na VII Międzynarodowy Kongres Slawistów w Warszawie 1973. (Cz.2) Nauka o literaturze. Warszawa 1972. Polski Komitet Slawistów PAN, s. 101-105.

Artykuł charakteryzuje nurt klasycystyczny w literaturach zachodnio- i południowosłowiańskich epoki modernizmu, stwierdzając, że elementy antyczo-mitologiczne pojawiają się często w utworach modernistów słowiańskich, mogą jednak oznaczać zarówno nawiązanie do klasycyzmu jako do pewnej postawy filozoficznej i estetycznej, jak również mogą być związane z symbolizmem. Nurt klasycystyczny w tych literaturach charakteryzuje się nie tylko i nie tyle nawiązaniem formalnymi do starożytności, lecz przede wszystkim racjonalizmem, pochwałą ładu i harmonii, co przeciwstawia go irracjonalnym manifestacjom literackim modernizmu.

BP/46/85

M.G.

(II) KULCZYCKA-SALONI Janina: Dziedzictwo romantyzmu w kulturze okresu pozytywizmu. (Problematyka i postulaty badawcze). W: Z polskich studiów slawistycznych. Seria 4. Prace na VII Międzynarodowy Kongres Slawistów w Warszawie 1973. (Cz.2). Nauka o literaturze. Warszawa 1972. Polski Komitet Slawistów PAN, s. 41-60.

Przegląd wybranych problemów dotyczących recepcji literatury romantycznej w okresie pozytywizmu ukazuje: odpowiedzialność literatury romantycznej za los młodego pokolenia pozytywistów; antyromantyczny program "młodych"; romantyczne obciążenie pozytywistów; atak na wieszczów; romantyzm w prasie postyczniowej; romantyczne dziedzictwo w języku pozytywistów; kontynuację tradycji romantycznej w pozytywizmie; sprawę neoromantyzmu; wychowawczą funkcję poezji romantycznej; pozytywistów jako badaczy i stróżów spadku romantycznego oraz organizatorów kultu romantyków; motywy literatury romantycznej w malarstwie i muzyce epoki pozytywizmu. Autorka kładzie szczególny nacisk na doniosłą rolę pozytywizmu w popularyzacji literackiego i ideowego spadku po romantykach.

BP/46/86

I.J.